T'ès bèl, t'ès gran, chi ós mai dĕ plù?
Bèl lízĕ ed alt, n'ès pa contĕ́nt?
Mò crĕ́iĕ mĕ pós queš tan segú:
Tùa ciúria fége gran dan a gĕnt.

N salút a ti, bèl Pisciadú!
Tó aspèt desmòstra gran confórt;
T'ès lígher, gran e bèl, odú
Dĕr begn da gĕnt dĕ vigni sórt.

Concórdia insĕ́gnes ai Ladíns;
Fodòm, Gherdĕ́na, Fáša, dût
Marô tĕ prĕ́ia da bon' vigíns,
Quĕ vígni mal sī dad ĕi tût.

Inscíqu' benígno vèdl espért[1])
Den[2]) dĕr bon cur tĕ vèghen rián
E conšid'rán da vígni pért
La gĕnt quĕ va da mat' saltán.

Salût chi a ti, d'Crespĕ́na sas,
Bèl lérc e lònc, bèl liciorĕ́nt!
Quël bèl común del „col fòsc" sas
Da d'fĕ́nĕ contra vígni vĕnt.

Tù brace slargiá nes segorĕ́ia
Da vígni mal del' Oçidĕ́nt
Inscíqu' la òma qu' abracĕ́ia
Con bèla pòra l pice nascĕ́nt.

Salút, Sasòngher, inche a ti!
Mò di, chodí bèl sòl iló
T'en stas tan šério? mai quël ri
Pro té quĕ plége ai crĕp quiló!

Na búrta ciúria cûr[3]) tó chè
Per l' plù e manácia a dût' tó sĕn
Con gran tempèsta e gran tempiè[4]); -
Perchí queš molamĕ́nt[5]), di şĕgn!

Ós fóš les Gánes trés plorè,
Les bèles Gánes da zacán?
Sparídes èles, l m' sòn dorè,
Mò fóš chamó les vèghen gnan.

Perchí molè[5]); perchí queš sĕn?
Èl fóš les strīs quĕ n' bála plù
A mèşa noet e dĕr da sĕn
Desòt a té tĕ Val incú?

No, no, Sasòngher, no pitè!
Chamó vèl strīs inquína qu' t' ós;
Tĕ cháşa, in t' dlíša, a bon marchè
Troep plù qu' zacan odĕ́i t' en pós.

O mi bí crĕp, bī gran' ed alt'!
Salút' ves mĕni cent e mil;
Da gran ligrĕ́za pĕti salt'
Charán ai spice quĕ rúva al cīl.

---

[1]) esperto. [2]) = d' ûn. [3]) 3. sg. pres. del verbo corí (coprire).
[4]) piovere. [5]) chinar il capo.

Fedeltè.

„Roşína, n'áldes mi lamĕnt',
Mi cụr batán e sospirán?
Nĕ crëiĕ mia mai no a tradimĕnt',
Tó sònşi sòl, scĕ t'ós mia man."

„Lascé nĕ m'as? Co l pői pa crëi'?
Arbandonada m'an pù dit
Tan s'gù quĕ sis è dòi col trëi;
Chi mai tĕ mi destin èl scrit?"

„Perchí, perchí m'as mai tradí?
Mi cụr sinçír e tan fedèl
Con láncia spíza m'as ferí;
Pùc tëmp chamó, spó vai t'vascèl."

„Fedèl tĕ sònşi, mi bon cụr,
Baogís e ingian arán pensé;
Mò la oritè solmĕnter n'mụr,
Quĕš mës vignùn bëgn confesé."

„Tradí nĕ t'ai, chi díges mai?
Iù t'am'té sòla, crëiĕ mel pós;
Tó cụr tan bon conĕsci e sai,
Charé nĕ chári a pèl ed ós."

„Fortúna, grázia tè da mé,
Ah, grázia iádeš mil e mil!
O bèl amòr, i'sòn con té,
I sòn indô con mi Vighíl."

Comiè.

Lùc tremèndo, bùrt, salvár,
Quīt e da temëi, n salút!
Mèşa noet sonáda l var
Frĕma a mi quiló, pùr mùt.

Èl ingian e ma spavĕnt?
O oritè con gran mervöia?
No, degùn incantamĕnt!
Lùc salvár, queš iad'mĕ mői̋a.

Sòl, arbandoné, domán
Frára[1]) pasarái, la mont,
L rī destin mĕ tlama; plan!
Dùt queš soiús perchí sùl front?

Di, signál, qui quĕ t'ès, di!
Ángiol pés gnùt jù dal cīl,
Tùa belĕza t'a tradí,
Bèla plù quĕ mil e mil!

Sònşi fóš tan mat a crëi'.
Róbes qu'èster vëi nĕ pó?
Quan t'cortina ai a mĕ temĕi
Scomencé dai mórt'quiló?

Sëgn mĕ féges d'gni d'impró?
Spèta, i'vëgn', mò no tĕ mụ!
Tĕma ai bëgn, mo i vëgn'pa impó,
Bëgn quĕ t'ès per mé chèz d'nụ.

---

[1]) Montagna, che forma il confine tra Marebbe e Gardena.

Ëla sánta, vé tó fi!
Òma santa, vi, n'abrace,
N baš lapró bèl snèl, spó di
Troep e dī con cųr bonace!

Di, n'abrace chodí nĕ m'das?
Tüa ùge aldí perchí n'la pói?
Frëida e zënza móto stas,
I oedli sdlominúš e mói!

Ah, col dëit mĕ mòstres l cīl!
Di m'ós qu'i'm'ingígn per l'iad'
Fat tĕ vígni m'nùt da mįl?
Òra èl bëgn, i'l vègh', qu'i'vad'.

Grázia, intḗnĕ intḗni şëgn,
Prḗia per mé pró quël bèl Dī,
— Plù quĕ dùt'ai dĕ bošëgn —
Tèm'pró té sún paraíš n dí.

Rian t'en vas, cignan dĕ scè!
Mil e cënt salùt'tĕ dai,
Spèr'ten cùrt dĕ gni a tĕ piè
E n'èster despartí plù mai.

Lùc tremèndo, bùrt, salvár,
Quīt e da temëi, salút'!
Mórt', a r'vèder şëgn! mi afár
Ó qu'i'tól'comiè da dùt'.

A Revèder.

Parḗnt', amíš, a r'vèder şëgn!
Òs dùt', mi conescḗnt', mitòns,
Compágns d'mi plù bī dís, stèd' bëgn!
Plù tért, scĕ Dī ó, indô nes odòns.

Òs, crëp sopérbš, con ùš gran' spice,
Òs, dláces, lízies da spavḗnt,
Ligrëza mia quī dís da vice,
Aldíd'mi addio tĕ queš momḗnt!

Òs, bósc', compágns dĕ mi pensírz,
Diolán d'l'albérc godú da mé
Quī dís felíçi e tan lişírz
Per córp e spírit amaré!

Planúres, pra, bí champ, stèd' bëgn!
Les flųs, i ciùf, dùt quël bèl vërt,
Dùt è sflorí, d'alton bùr sëgn;
Dùt a na fin, fóš èl bëgn dërt!

Fontánes tléres, 'chi òs stèd' bëgn!
Óš lominús, oš mormoré
Qui sa tan dī qu'i'n'l'ald'plù şëgn!
Dĕ mi secrḗt'charèd'd'charé.

Bèl paiš e pùr e ric, chamó
N sòl iad'permḗt qu'i't'char'con oedl
Dĕ légrim's plëgn jù da quiló,
E spó sta bëgn e rèsta l vèdl!

O pér' del mòn, o pér' del cīl,
Criatòr dë dùt, del pice del gran,
Të tùa bonté plù dùce quë mīl,
Bon ré col bëgn e l bon t'la man:

Consérva e chára d' tù mitòns!
Desgrázia e mai tratégn' dad ëi!
Riquëza e bëgns të sùs mašòns
E chaşes lásci trés odëi!

La Gana.

Dai crëp dë Pùz la Gána vëgn'
J'a Longiarú per së scialdé;
Pasé da n pèz è l tëmp del fëgn,
L'altòn só régnë a scomencé.

Quī dis bī lonc', quī dis bī chalt',
Arbandoné nes ai da n pèz;
La nëi sdlomína sùn quiš alt'[1]),
I rùs dlaciá odès t'a mèz.

La púra Gána tremorán
Inscíqu' na fóia dal gran bùr frëit,
Tel mùs dùt bruma vëgn' bèl plan
Të stùa, dal frëit në mùla n dëit.

„Mia bona gënt, lascèm[2]) scialdé
Pró queš fornèl, dër bèl ves prëi',
Perchí qu'i' son dal gran dlacé
Dùt abramída, ël è pa vëi."

„Dër gian salvé t'oròns quiló",
Gostin, l patròn, respògn' „vi ca
Sùn banc e sciáldëtë, di spó
Tù mai, qu'avëi, pél, n'as asá."

„La ria sašòn è sòl nóš mal,
I crëp corís dë nëi e dlaciòns,
Lapró gran vënt të vígni val
E l gonfedé sùn quī crepòns.

Quëš e zënza nia në temòns.
Aldíd' qu'i' crëiö d'avëi rejòn:
D'istè bon chalt sùn quī lastòns,
Dë bones raíge per nóš magòn;

Fontánes tléres per la sëi
Con èga bona frëida, o bëgn
Sc'an n'ó plù gian dë quëla d'nëi,
'N ciafès asá per óš bošëgn.

Pastúres bèles vërdes, dlònc
A mèz quī crëp e quī lastòns,
Da vígni pért, del lérc del lònc,
Dë ciùf fornídes iló odòns.

Inche compagnía ciafòns asá;
Bestiàm dë vígni sórt odès,
Inscíqu' datrái të dër bī pra,
Jeté o mangián o có qu'orès.

Chavái, dë gran'e píci, bòs,
Vidí, manşòns dë bī corúš,
Inche bísces, chòres ed aşòs
Da ri e zért'[3]), mo bëgn stofúš.

Ocí dë vígni sórt, pongíns,
Giarínes, pic', variúi, spó giái,
Dë bī catòrz e salvergíns
Èl tan', qu'inòmz da i di në n'ai.

---

[1]) cime. [2]) = lascède- më. [3]) domestico; è il ted. zart (verzärtelt).

Dĕ bī chamúrce dal pè liṣír,
Quĕ sciámpa da òs inscíqu'da fúc,
Nes chára a nòs con oedl sinçír
E nes vëgn'pró[1]) tĕ vígni lùc.

Metèd'chamó la libertè,
L'independĕnza da dùt queš mòn
L''nsciúda e dùt quël bèl istè,
Per l plù inche fóra per l altòn:

E capirès quĕ nes stòn bëgn
Sún quī dešért'[2]) e quī crepòns,
Tùt fóra la sašòn qu'è ṣëgn,
Qu'an mës dorè d'bī gran'fre-
dòns.

Mi mai è quiš e d'atri nó;
Perció ves dígi dër giolán[3])
Del bon invít dĕ sté quiló,
Sc'inche zënza frëit e zënza fan."

„O bèla Gána, nó t'en gi!
Scicáda, plĕna d'intelèt
Scèqu't'ès, val d'indertúra gni
Gnarás, lascián da pért dùt l stlèt.

Dĕ santa dlíšia fía gnarás,
Regienerárda col batiè,
Dotrínes da imparé arás
Dër sánes a sĕ mët'tel chè."

„Qu'i'sī scicáda crĕiĕ nel crĕi';
Magári pù, qu'i'n'ès pa ingiért;
Salvára sònṣi, dùt'l pó odëi,
Perció pró vòs[4]) m'en stèssi ma
ért."

„O pròsa Gána, dam[5]) a mënt!
Mi fi tĕ dai, scĕ t'ós, per òm;
Dër fòssi d'questa ùnión contĕnt,
Da adúm sërès a Trënt[6]) tel dòm."

„Bon òm, giolán dĕ té bonté!
Mi cur dùt tĕnder da óš gran at
È, crĕiĕ podès, dùt desperé
Dĕ nĕ podëi tó[7]) queš contrat.

Nasciúda sònṣi Gána; sté
M'en mĕsi Gána, inscí ó l destín;
La libertè m'òi conservé
E mës, qu'i'sa qu'i'a tóš na fin[8]).

Perció nia a mal, o bona gënt!
Perdòn dĕ dùt quël tan qu'i'a dit
Ed inche dĕ mi deportamĕnt!
I mës m'en gi, qu'inscí vèl scrit."

Da Longiarú la Gána va
Vérs crëp dĕ Pùz per sĕ dlacé;
Trëi dis dô quëš sùn Leviná
La Gana mórta t'an ciafé!

---

[1]) gni pró = avvicinarsi. [2]) luoghi infertili.
[3]) è detto ironicamente e significa: Non accetto l'invito.
[4]) vòs = òs. [5]) = da-mĕ. [6]) Trento.
[7]) accettare (togliere). [8]) avëi na fin = perire, morire.

L Bal dĕ les Strīs.

Gnid', compágnes, l bal è bèl!
Dùt pensír lascèdĕ şëgn!
I òmi dòrm ëi l sòn morjèl,
N'aèd'festídĕ, ëi sta dër bëgn!

Álo, adúm les mans, dër strënt
Piètapièt e brace a brace!
Sù col pè, spó scèquĕ l vënt
Ia per quiš bī bóš'[1]) da Triáce![2])

Gnid', compágnes, l bal è san!
Joèbia vèl incú, nóš dí!
Chèz qu'oròn dùt òns dĕ ban,
Chi áter mai ves dĕsi di?

Chèz qu'oròn dùt bëiĕ podòns:
Vin, café tau fòsc quĕ blanc,
O inche magári d'bon'paoròns,
Róba sána a vígni stanc.

Gnid', compágnes, l bal è san!
Plĕnes d'fúria alzèdĕ i pīš!

Dau dal dùt pensèdĕ al dan
Qu'on da fa per vígni prige!

Chèz qu'oròn mangiè podòns:
Ròst dĕ mórt', dĕ fósa tùt',
Chér morjèla dĕ mitòns,
Mórt'bī jon'e inoçënt dùt'.

Gnidĕ, strīs, quĕ l bal è cùrt!
Gódĕ oròns queš tëmp chamó;
Dô la mórt nes tòca l bùrt,
Dònca profitònd'quiló!

Alt'i pīš, rodèd'bèl snèl!
L'alba vëgne a nes chacé;
Sù, torèd'chamó l'agnèl,
Strangorèl tratán l balé!

L sanc sī spó ciocè bèl dùt!
Dô l giavòns ten búge chantán!
Frat da fa strionĕce sīl tùt!
Baš i pīš, aldíd'sonáu!

L dí d'i mórt'.

Chi bùr soné queš tlin tlan tlin!
Champánes ròtes sal[3]), desgórt'
È i gran'bī bót', quël bèl pan pin!
Scoltèdĕ, ël è incú l dí d'i mórt'!

Chi tëmp del diáo! tacé, plovëi,
Dal gran venté i lëgns s'è'stórt',
I crëp, i pra corís dĕ nëi;
Scoltèdĕ, ël è incú l dí d'i mórt'!

---

[1]) forma abbreviata invece di bósc'.
[2]) boschetto sopra Colfosco.
[3]) = sa-el (sembrano).

Lùc sant, per ater bëgn forní
Dĕ ciúf, d'argënt e d'ór, chi tórt'
T'ons fat, quĕ t'as dĕ fòsc vestí?
Scoltèdĕ, ël è incú l dí d'i mórt'!

La gënt, perchì vála striscián,
L chè bas in fóra per quiš pórt'
Dlon lagrimán e dlon pitán?
Scoltèdĕ, ël è incú l dí d'i mórt'!

E tù, mi cur, queš strënge, sëré,
Queš sofoiè, queš mazamĕnt,
Chi mai, chi mai m'ó di queš mé?
Dùt vëgne e va tan snèl quĕ l vënt!

La Višion tel sòn.

Chi vèghi mai? M'ingiani o no?
Chi ó di les lumz a cënt impiades,
Queš lominùs quiló ed iló?
Èl stëles jù dal cīl tomades?

Ah mi bon Dī, qui vèghi mai
T'a mèz quī ciúf, dĕ flus corida?
Perchì quiló mèz mórt m'en stai
Inscíqu' colpí da ria ferida?

E dlonc quël drap dùt fòsc stenù,
Sù sòt, per quī parëis, digèdĕ,
Chi ó pa quëš di? Èl soçedù
N miraco o ch'èl pa sc'no? Contèdĕ!

Èl vëi, m'ingiáni? Mési crëi
O pói chamó m'avëi speranza?
Dĕ no cignès, o jònes! Savëi
Sai şëgn mi mai dĕ questa stanza.

Ôs, jònes santes cër quël lèt,
Con lumz t'la man, injonedlades,
Perchì queš guant dùt blanc dĕ noet
E les gherlandes indorades?

Oh santa, l'últim baš tĕ dai
Sún quëles mans per mé mai stanches,
Sún quī bon'oedli qu'dùt'i mai
Tegníva lonce da mé; şëgn manches,

Digèd', contèd' bèl snèl mitans!
Compagnes fôs [1]) pù mīs, saorides
E pròses, d'i an'bī e zënza ingians;
Chi stès iló tan bèl vestides?

To corp è destenù sùl lèt
D'la mort, mo dùtes tùs paróles
E amonizions a mi intelèt
Mi cur arbandoné nĕ póles.

[1]) = foves.

Per queš baš sant sün tü slèf
  sant'
In queš momënt solèn 'mpermëti
Dë fa l'orëi dë Dī e d'i sant',
Sòt tüa costodia a quëš më mëti.

Mi joramënt sinçīr të plége,
I'l vègh'da to cignè, ëla santa;
Contënta al cīl scèquë i bon'fége
T'en vas, olá qu' „Te Deum" düt'
  chanta.

Pensirz sün Piz dë Boá.

Òs soperbons inscíqu'paons,
Lascèd'quël bür pichè bèl snèl!
Credèm', në sès quë püri ormons,
Magári qu'ès val pü d'cervèl.

Quiló gnid'sü, incërc charèd',
E i'sa segü, quë ves plaquès
Scèqu'l'amaré fége dan dal mèd';
Gnidë e fagèd' chi quë mesès!

Òs avarons e sbordonons,
Üš groš lascèdë, oš or e argënt
Scognü të cases e bordons,
Lascèdë oš grụm bëgn qu'licio-
  rënt!

Quiló gnid'sü sün queš bèl col
E la riquëza contemplèd'
Dë noš signor; despó së pol
Chamó, qu'lascès oš viz, credèd'!

Ed òs machá dë rī pensirz,
Dë rīs azions, dë bür pichà,
Plü stlèt'chamó quë tirz[1]),
Òs düt'del plü bür mal tachá:

Quiló gnid'sü sün queš bèl piz,
Injonedlá la santitè
Quë Dī desmòstra t'vigni piz
Amèdë e no quël bür pichè!

Òs invidiüš dë vigni bëgn
Tüt fora quël quë toca ad os,
Oš mormoré dà dër rī sëgn,
Dal blòt stlafé ciafès la tos:

Quiló gnid'sü pro l'armonia,
Charèd'quë düt së vëgne tan bèl,
Ignó dë mal në vèghen nia,
Dë düt'òs cant'miü è vigni ocèl.

Mangions e düt'òs contentons[2]),
D'oš vënter sòl bon'servidüs,
Inche òs dë porcaria boions
Scèque èsses groš da imparadüs,

Quiló gnid'sü, la mod'razion
Podès odëi pro i pici ocī,
Pro i bī chamürce të quël valon,
Pro düt'quī ciüf sençirz e bī.

---

[1]) il tedesco Thier.

[2]) ingordo.

Ȍs desenůš ed os zanůš,
Na mòscia è bona de s fa mat',
Inche vigni níora sùn Polùge,
Dodès pa pù dĕ quī bùr at'!

E òs fradons, del laùr nemiš,
Nemiš del bĕgn, del sant, del dërt:
Dĕ gran fraidum soltan amiš,
Scebĕgn quĕ sès t'oš tëmp plù vërt,

Quiló gnid'sù, la charitè,
L'amor insĕgna chèz qu'odès,
Dùt cant perdica santitè,
Metèdĕ a vérda plù qu'podès!

Quiló gnid'sù, l'ativitè
Natùra a dùt'cotan'quĕ sès
Insĕgna; odèdĕ la maestè
Dĕ Dī tĕ chèz qu'aldīs e odès!

Les strīs ladines.

L'istè sĕ n'è; l'alton dĕ la natùra
S'impadronĕsce con forza; la odlína
Dĕ quī bī lĕgns scasada fége coltùra
Tĕ quī pòce d'èga plĕgns; i corf s'abina
E chanta l „de profundis“ in dertùra
Con bùrta véra a dùt l bèl quĕ sĕ fina.
Quëles bèles colines dan pùc quértes
Dĕ flus, dĕ ciùf è şĕgn dlonc deşértes.

Les odondres sĕ n'è da dī jorades
Da lonce da lonce da nos con ares snèles,
Sĕ n'è tĕ bī lùge bĕgn chaldins sciampades;
Les monz, dĕ vita plĕnes zënza e bèles,
È şĕgn da gënt, da dùt'arbandonades;
L'increscedum ciafès da les forcèles
Dĕ quī crĕp quĕ ves chara šériamënter
Da fa a vignùn gni n dër sgrice vèramĕnter.

La noet destën'bel plan sùs bùrtes ares,
Cur[1]) con so bùr guant fòsc la mont d'Inçişa;
I bòf del vënt scioran per quëles ares
E quī tablá aldís da lonce avişa,

---

[1]) 3. pers. sg. pres. del verbo corí (coprire).

Scèqu' l' Orco sporomès per Chalbonáres;
Les níores fòsces vëgne per vigni risa
Jù da quī crëp con baš a la nevicia
Tan frëit e salvergin, qu' ëla sĕ sgricia.

Da la Plī da Fodòm vëgne quëla sëra
L viadú con compagnia ligra e conténta;
Na lụm impiada fége la vèce dĕ stëra,
Sù per la mont sen vëgni zënza sténta;
Revá sù insòm impëii n' atra chandéra,
Les bózes mini da la bocha strënta,
Mo dĕ dër vin da osti bëgn fin implides;
Bëgn toš inquina al fonz èles arsides.

„Gnidĕ prëš do“, dige ṣëgn l viadú; „dan fóra
Vai bèl plan; stèdĕ zënza tëma e pòra!
Mĕ pérdĕ tĕ quiš coi nĕ gi in malora
Nĕ poi; i' son pasé quiló a vign' ora,
Sùn vigni zòp pesté à mia sora
Dĕ noet dal dì, 'chi da doman adora;
Mo quiló dī nĕ stèdĕ, do mia pèdia
Gnid' toš, qu' incù les strīs fége la comèdia!“

L viadú n' a fat chamó vint paš dĕ strada,
Qu' ël vèga nia da lonce sù insòm na costa
Sdlominan n dër bèl fùc, i da na odlada,
Pënsa dĕ gi a charé snèl bèl apósta,
Sī bëgn fat sī magari na matada,
Chi diao qu' ó da quël' ora quëla posta;
Inscíquĕ l giat quĕ bampa la soricia,
Val var a var e rùa tĕ — la panicia.

D' impró dal fùc do n lëgn scognù na róda
D' ëles vèghel cër na mëṣa sentades;
Nĕ credèdĕ pa qu' ëles mangiès broda!
Tenù sù fôl da noza e les derzades,

Quĕ l'oedl odova iló, fova a la moda,
Scèquĕ ròst, cutles, bales, ciocolades,
Chér dĕ vigni sort, pusl, lapró polĕntes,
Fortáies, liágnes, té patüce qu'a crĕie stĕntes.

Chi mai minès? 'Chi l vin lapró n'falava;
Dĕ cuce, dĕ blanc, dĕ dùt'i paiš n'odóven,
Inquinna mai l Sciampagna cigidava
Tĕ dër bī got'; inche bira odëi podoven
Dĕ Pilsen, dĕ Vienna, qu'iló pasava
Tĕ bī gran'got'dĕ man in man; oroven
Frùt', pom, për, nüge, sošins, ùa, vigni ordûra
Fovel iló quĕ prodüge la natûra.

Noš viadú (fòssel pa mervôia?) paróva
Incanté iló do quël lëgn e charava
Scèqu'n mat dĕ vigni vérs; ël nĕ savova
Chi di dĕ dùt'quī cëis e sĕ pensava,
Qu'ël fòs ma n sòn e ingian chèz qu'ël odova;
Mo d'atra pért odôl tlér e palpava,
Sù oedli, quĕ ê davért', odô les ëles
Fa dùt'i vice e les matades tra ëles.

Dùtes â dĕ bèl guant, vèdles e jònes;
Les prumes portâ l fòsc, dĕ blanc vestides
Fô les atres, per n bal bèles e bones,
Con zandli, con cordèles bëgn fornides,
Lapró tel mûs bèl cucenes ad ones,
Mo per l plù (qui sa perchi?) scolorides;
I chavëis desliá gnî inquin'a chavidla,
Ël nĕ mancha plù nia quĕ quël qu'les stridla.

Orès savëi da olá qu'les salvergines
Fô? di ves l dige quël quĕ les conesciova,
L viadú scognú do l lëgn. Quëles chetines
Fôl dĕ La Val quĕ şëgn qu'ëles podova